

EXPRESS

ILUSTROWANY

ROK IV.

ŁÓDŹ, ŚRODA 9 LUTEGO 1949 ROKU

Nr. 39 (1038)

KRACH NA GIEŁDZIE

Akcjonariusze stracili w ciągu 2 dni — 2 miliardy dolarów

Kleszcze kryzysu w USA zaciskają się

Jak informuje prasa amerykańska w ślad za ostrym spadkiem cen na giełdzie nowojorskiej akcji i papierów wartościowych, ceny osiągnęły najniższy kurs po 9 listopada roku ubiegłego. Ceny na wiele akcji spadły do najniższego kursu z roku 1947.

Według oświadczenia agencji Associated Press, straty na giełdzie w ciągu ostatnich dwóch dni wynoszą około dwóch miliardów dolarów.

Równocześnie agencja Associated Press donosi z Chicago o nowym spadku cen na rynku zbożowym. Według słów agencji, ceny na kukurydzę osiągnęły najniższy kurs w ciągu trzech ostatnich lat.

Zarówno koła rządowe jak i prywatne USA publikują dane, świadczące o stale pogarszającej się sytuacji ekonomicznej i wzroście bezrobocia. W dniu 4 lutego biuro statystyczne opublikowało dane, według których liczba bezrobotnych w Stanach Zjednoczonych wzrosła od grudnia do stycznia o 700 tys. osób.

Informacje prasy o sytuacji ekonomicznej świadczą o tym, że w ciągu stycznia i na początku lutego bieżącego roku bezrobocie w dalszym ciągu zwiększa się.

Wzrost bezrobocia odzwierciedla ogólne pogorszenie się sytuacji ekonomicznej. Organizacje rządowe i prywatne donoszą w ostatnich tygodniach o redukcji produkcji, zwiększeniu ilości bankructw, obniżeniu się cen hurtowych (z wyjątkiem tych wypadków, gdy przeszkadza temu surowa kontrola monopolu), zmniejszeniu się obiegu pieniężnego i ogólnym pogorszeniu sytuacji w dziedzinie rolnictwa.

Według danych agencji Associated Press, niektórzy ekonomiści i przedstawiciele kół gospodarczych przypuszczają, że spadek aktywności gospodarczej w tym roku może okazać się ostrzejszy niż to przypuszczano dawniej.

Według posiadanych informacji, niektóre koncerny proponują przeprowa-

dzenie redukcji płac robotniczych. W ten sposób przy pierwszych oznakach zmniejszenia się działalności ekono-

micznej stało się jasne, że przedsiębiorcy zamierzają zrzucić całe brzemie, które jest rezultatem tego spadku, na masy pracujące w formie bezrobocia, redukcji płac itd.

W miarę tego, jak trudności gospodarcze dają się coraz silniej odczuwać, monopole amerykańskie coraz bardziej uciekają się do sztucznych środków ratowania sytuacji — zamówień na uzbrojenie, awantur imperialistycznych, ażeby zachować swe zyski.

Mindszenty skazany na dożywotnie więzienie

Oskarżeni i prokurator wnoszą apelację

Ludowy trybunał węgierski uznał karę na dożywotnie więzienie, pozbawienie praw obywatelskich i publicznego na lat 10 oraz konfiskatę majątku. Mindszentyemu udowodniono, że był on przewodniczącym organizacji, zmierzającej do obalenia ustroju demokratycznego.

Inni oskarżeni skazani zostali na długolletnie kary więzienia, pozbawienie praw obywatelskich i konfiskatę majątków.

Po odczytaniu wyroku, zabrał głos prokurator, który oświadczył, że nie zgadza

się z niektórymi wywodami Trybunału, nie znajdując przede wszystkim ekologiczności łagodzących, które by można zastosować do Mindszenty'ego.

Prokurator zapowiedział apelację, stwierdzając, że będzie domagał się wyroku śmierci dla Mindszenty'ego i Ispanky'ego oraz podwyższenia kary dla Totha.

Obroncy wszystkich oskarżonych zapowiedzieli również apelację.

W związku z oświadczeniami prokuratora i obrońców, sprawa Mindszenty'ego i 6 współoskarżonych będzie rozpatrzona przez Najwyższy Trybunał Ludowy Węgier.

„Dajcie nam pracę i chleb!”

Włoski minister pracy boi się spotkania z bezrobotnymi. — Fala strajków rośnie

PALMIRO TOGLIATTI
przywódca włoskich
mas robotniczych

Donoszą z Rzymu, że 15 tysięcy bezrobotnych z różnych miejscowości prowincji Ankona zorganizowało 7 bm. „marsz głodowy” do stolicy tego okręgu — Ankony.

Po wiecu, odbytym na głównym placu miasta, bezrobotni wysłali delegację do prefekta, złożoną z przed-

stawicieli gmin demokratycznych, przywódców związkowych i deputowanych socjalistycznych i komunistycznych. Delegacja przedstawiła prefektowi postulaty bezrobotnych, które zostały jednak odrzucone. W związku z tym rada związków zawodowych postanowiła proklamować strajk generalny w całej prowincji, począwszy od północy 7 bm.

Ludność Ankony poparła solidarnie akcję bezrobotnych, przygotowując przybyłym pomieszczenia i posiłki. Bezrobotni oświadczyli, że nie opuszczą Ankony tak długo, aż nie uzyskają zapewnienia od władz, iż otrzymają pracę.

Minister pracy Tupini, który zamierzał udać się do Ankony w sprawach urzędowych, zrezygnował z podróży po otrzymaniu informacji od deputowanych chrześcijańsko-demokratycznych o naprężonej sytuacji w mieście.

Socjalistyczno-komunistyczny komitet porozumiewawczy prowincji Ankona wydał komunikat, w którym wyraża solidarność z walką bezrobotnych o pracę.

* * *

We Włoszech wzrasta się akcja strajkowa. Na 9 bm. zapowiedziano półgodzinny strajk generalny wszystkich robotników w Turynie, nie wyłączając zatrudnionych w zakładach użyteczności publicznej. Strajk ten jest wyrazem protestu przeciwko łamaniu przez konfederację przemysłowców zawartych umów z robotnikami.

11 bm. odbędzie się 1 godzinny strajk wszystkich górników włoskich na znak solidarności z górnikami Sycylii i Sardynii.

Tydzień Przyjaźni Czechosłowacko-Polskiej

Jak donosi czeska agencja prasowa CTK, w ramach Tygodnia Przyjaźni Czechosłowacko-Polskiej wyjdzie w Pradze w dniu 10 marca br. specjalny numer dziennika „Lidove Noviny”, poświęcony Polsce, a krakowski „Dziennik Polski” i „Dziennik Literacki” wydadzą specjalne numery, poświęcone w całości życiu dzisiejszej Czechosłowacji.

Nowa zdrada obywateli wyborczych Trumana

Komisja senacka USA do spraw pracy rozpatrywała rządowy projekt ustawy, mającej zastąpić ustawę Tafta Hartleya. Projekt ustawy przewiduje zakaz strajków obejmujących całokształt jednej gałęzi przemysłu, strajków solidarnościowych i strajków związanych z jurysdykcją związkową zawodowych.

Wbrew przedwyborczym zapewnieniom Trumana uchylene ustawy Tafta Hartleya, rząd amerykański odbiera wszelkie prawa organizacjom robotniczym.

Przeciw polityce Departamentu Stanu występuje Amerykańska Rada Przyjaźni z ZSRR

Rada Przyjaźni Amerykańsko-Radzieckiej ogłosiła komunikat, w którym analizuje stanowisko Departamentu Stanu USA w kwestiiach, poruszonych w ostatnim wywiadzie Generalissimusa Stalina.

Rada Przyjaźni stwierdza, iż „jeśli rząd Stanów Zjednoczonych chciał wykazać całej ludzkości, iż lęka się pokoju, to nie mógł tego uczynić w sposób bardziej dobitny”. W wyniku kontynuowania polity-

ki antyradzieckiej rząd amerykański znalazł się w ślepym zaułku.

W komunikacie podkreśla się, że montowany przez Stany Zjednoczone blok północno-atlantycki nosi wyraźnie agresywny charakter antyradziecki. Komunikat wzywa obywateli amerykańskich do wzmożenia walki o pokojowe rozstrzygnięcie problemów międzynarodowych.

Głos ludzi pracy

„Chcemy pracować i budować coraz to lepsze życie. Trzeba nam w tym celu trwałego i niezłomnego pokoju, pokoju na całym świecie. Ale są tacy na świecie, którym pokój przeszkadza w ich ciemnej robocie. To są podżegacze do nowej wojny”.

Tymi słowami robotnicy Państwowej Fabryki Wagonów we Wrocławiu, członkowie PZPR, zgromadzeni na ogólnofabrycznym zebraniu, wyrazili myśli i uczucia ludzi pracy na całym świecie. Robotnicy Paławagu na zebraniu, na którym zabrali głos w najbardziej doniosłej sprawie polityki międzynarodowej, mówili o tym, ile węglarek wyprodukowali w ub. roku ponad plan, ile mieszkań dostarczyli robotnikom i ile zbudowali żłobków oraz obradowali nad tym, ile węglarek i żłobków będą mieli w 1949 roku.

Węglarki, mieszkania, żłobki fabryczne — oto o czym myślą ludzie pracy wówczas, gdy imperialiści szykują agresywne paki i budują bazy lotnicze.

Rezolucja robotników „Paławagu” potępia imperialistów amerykańskich i angielskich, którzy poprzez pakt atlantycki chcą stordedować szlachetną inicjatywę Józefa Stalina, zmierzającą do porozumienia i pokojowego ułożenia stosunków między mocarstwami. Robotnicy potępiają stanowisko rządu Stanów Zjednoczonych, który tę propozycję odrzucił, działając wbrew woli mas pracujących świata.

Głos klasy robotniczej na świecie rozlega się coraz donośniej. Przekracza on granice polityczne, obala żelazną kurtynę, stworzoną przez państwa kapitalistyczne i łączy się z głosem robotników Francji, Anglii, Stanów Zjednoczonych, którzy myślą i czują tak samo jak robotnicy polscy, choć nie zawsze mają możliwość otwartego wyrażania swych myśli. Głos klasy robotniczej potężnieje, wywołując niepokój i strach w obozie imperialistów.

Po trzydniowych obradach federalnej konferencji, Francuska Partia Komunistyczna, ta jedyna reprezentacja polityczna francuskiej klasy robotniczej, uchwaliła rezolucję, w której stwierdza, że wokół hasła obrony pokoju, rzuconych przez Związek Radziecki, skupiają się we wszystkich krajach miliony ludzi.

Robotnicy „Paławagu” zobowiązali się w dalszej codziennej swej pracy, spokojnej pracy budowniczych, dołożyć wszystkich sił, aby stale i bez przerwy rość na siłach światowy obóz obrońców pokoju.

Rozwój czytelnictwa

na nowych torach

Komitet Upowszechnienia Książki winien przeprowadzić właściwą akcję propagandową

Mniej więcej rok temu, bo w dniu 8 marca 1948 roku na posiedzeniu Ministrów do Spraw Kultury podjęto decyzję utworzenia Komitetu Upowszechnienia Książki jako państwowego czynnika kierującego akcją propagowania czytelnictwa wśród najszerzszego mas.

KUK, bo takim popularnym skrótem określamy tę instytucję, posiada dziś, oprócz Biura Głównego wykonawczego w Warszawie, sieć wojewódzkich i powiatowych placówek działających w obrębie danego okręgu, zajmujących się rozpowszechnieniem czytelnictwa, zwłaszcza wśród robotników i ludności wiejskiej, zjednywujących stałych i dorywczych abonentów indywidualnych i zbiorowych.

Zaznaczyć przy tym należy, że celem KUK jest upowszechnienie książki, a więc wprowadzenie jej przede wszystkim do tych ośrodków, do których dotychczas docierała ona słabo ze względu zarówno na zbyt wysoką cenę, jak i brak szerszego zainteresowania problematyką naszej i zagranicznej literatury.

Jeżeli chodzi o pierwszy warunek, a mianowicie o cenę, to pod tym względem zrobiono wszystko by koszt nabycia na własność książki obniżyć do minimum. Cena bowiem każdego tomu wydawnictwa KUK nie przekracza 100 zł a w wielu wypadkach jest nawet niższa.

Również pod względem doboru tematycznego pierwszej partii książek KUK-owi nie można mieć nic do zarzucenia. Wachlarz zarówno pod względem treści, jak i autorów jest tak różnorodny, a jednocześnie tak popularny, że z pewnością zainteresuje on zarówno czytelnika bardziej obznajmionego z literaturą jak i stawiającego w tej dziedzinie pierwsze kroki.

Każdy medal ma jednak i drugą stronę. Ma ją więc i KUK. Tą drugą, niestety połączoną z samą techniką rozprowadzania, a tym samym upowszechnienia książki.

Na posiedzeniu prasowym łódzkiego oddziału KUK, jakie odbyło się w dniu wczorajszym mieliśmy możliwość zapoznania się z przebiegiem akcji propagandy czytelnictwa w terenie. Trzeba niestety powiedzieć jasno i otwarcie, że propaganda ta, jak dotychczas prowadzona jest nieudolnie i że przy tego rodzaju organizacji nie będzie można nawet marzyć o tym, aby książki KUK-u zablądziły do miejsc swego właściwego przeznaczenia, to jest do fabryki i pod strzechy.

Co jest tego powodem? Czyżby brak zainteresowania ze strony mas pracujących. Ależ nic podobnego. Powodem tego jest, jak już zaznaczyliśmy, zła organizacja propagandy czytelnictwa. W Łodzi i w okręgu łódzkim podjęto wprowadzić kilka wyjazdów w teren, do Rawy Mazow., Łęczycy i Białej Rawskiej, w wystawach sklepów łódzkich i na prowincji lepieno propagandowe afisze itp. Nie nawiązano natomiast bezpośredniego kontaktu z masami, tak robotniczymi jak i chłopskimi.

W Łodzi, posiadającej ogromne skupiska fabryczne, liczące po kilkanaście częstokroć tysięcy robotników, nie odbyło się ani jedno zebranie propagandowe na terenie fabryki czy świetlicy fabrycznej.

Wyczekiwanie ze strony łódzkiego Komitetu KUK na podjęcie akcji przez Związek Zawodowy, a więc świetlice fabryczne i Rady Zakładowe, jest zupełnie niewłaściwe. Przecież ludzi tych trzeba zachęcić do czytelnictwa, pokazać im książkę, zaopoznać przede wszystkim z akcją upowszechnienia czytelnictwa, wciągnąć na listę stałych abonentów indywidualnych, czy zbiorowych, a dopiero potem będzie można oczekiwać od nich faktycznej pomocy.

Po tej linii, po linii bezpośredniego oddziaływania na masy wsi i miasta powinna iść akcja propagandowa Komitetów KUK. Dotychczasowa metoda, będąca raczej kurtuazijną formą zewnętrzną upowszechnienia książki, naprawdę nie spełni prawdziwie oczekiwań jakie społeczeństwo pokłada w akcji KUK. (w)

Motor Diesla uruchamia się po prostu przez naciśnięcie guziczka umieszczonego na tablicy rozdzielczej. Nowy ciepłowóz pozwala na maksymalną oszczędność paliwa. Lokomotywa ta zużywa czterokrotnie mniej paliwa, niż parowóz serii „L”, szeroko stosowany na kolejach radzieckich. Ciepłowóz taki może przejechać również tysiące kilometrów bez nabrańa wody i paliwa. Wyciąga on szybkość do 100 km. na godzinę i może być używany zarówno przy pociągach pasażerskich, jak i towarowych w najrozmaitszych warunkach klimatycznych.

Motor Diesla uruchamia się po prostu przez naciśnięcie guziczka umieszczonego na tablicy rozdzielczej. Nowy ciepłowóz pozwala na maksymalną oszczędność paliwa. Lokomotywa ta zużywa czterokrotnie mniej paliwa, niż parowóz serii „L”, szeroko stosowany na kolejach radzieckich. Ciepłowóz taki może przejechać również tysiące kilometrów bez nabrańa wody i paliwa. Wyciąga on szybkość do 100 km. na godzinę i może być używany zarówno przy pociągach pasażerskich, jak i towarowych w najrozmaitszych warunkach klimatycznych.

Naciskasz guzik i... iedzie! Ekonomiczna lokomotywa wynaleziona przez inżyniera radzieckiego

Do Moskwy nadszedł nowy model lokomotywy: ciepłowóz o silniku spalinyowym nowej konstrukcji, zbudowany w charkowskich zakładach ministerstwa budowy maszyn transportowych.

Ciepłowóz o sile 2000 HP został zbudowany pod kierownictwem laureata nagrody stalinowskiej Szczukina.

Jest to właściwie kombinacja dwóch ciepłowozów. W razie konieczności oba ciepłowozy można rozdzielać i każdy z nich może pracować samodzielnie.

Proces kierowania tą lokomotywą jest maksymalnie zmechanizowany.

Motor Diesla uruchamia się po prostu przez naciśnięcie guziczka umieszczonego na tablicy rozdzielczej.

Nowy ciepłowóz pozwala na maksymalną oszczędność paliwa. Lokomotywa ta zużywa czterokrotnie mniej paliwa, niż parowóz serii „L”, szeroko stosowany na kolejach radzieckich.

Ciepłowóz taki może przejechać również tysiące kilometrów bez nabrańa wody i paliwa. Wyciąga on szybkość do 100 km. na godzinę i może być używany zarówno przy pociągach pasażerskich, jak i towarowych w najrozmaitszych warunkach klimatycznych.

Informuje – Uczy – Bawi – Cieszy

PRASA RADZIECKA

R. S. W. »PRASA« Piotrkowska 70 – Kolportaż
Piotrkowska 98 – Księgarnia

przyjmuje PRENUMERATĘ na ok. 200 tytułów pism radzieckich z różnych dziedzin.

336k

Konkurs PKO na pracę publicystyczną

PKO przy współudziale Klubu Dziennikarzy Gospodarczych zw. Zaw. Dziennikarzy ogłosił konkurs na najlepszy artykuł w prasie codziennej całego kraju na temat: „Istota tezauryzacji i jej szkodliwość gospodarczo-społeczna”.

Praca konkursowa winna być ogłoszona pod dowolnym tytułem, bez podpisu autora, lecz oznaczona jego godłem lub inicjałami, w prasie codziennej w terminie od ogłoszenia konkursu do dnia 31 marca 1949 r.

Wyznaczone są trzy nagrody: Pierwsza — w kwocie zł. 50.000, druga 30.000 zł., trzecia 20.000.

Autorzy artykułów konkursowych winni trzy egzemplarze pisma, w którym dany artykuł został ogłoszony, przesłać do Wydawnictwa Ekonomicznego PKO, ul. Marszałkowska 124 w kopercie z nagłówkiem „konkurs publicystyczny”.

Do koperty adresowej należy włożyć zamkniętą kopertę, oznaczoną godłem, względnie inicjałami autora artykułu, w której podane będą: nazwisko, zawód i dokładny adres autora. Termin wysyłania prac konkursowych kończy się z dniem 10 kwietnia 1949 r., przy czym decydującą datą jest datownik urzędu pocztowego. Wyniki konkursu będą ogłoszone najpóźniej w dniu 15 maja roku bieżącego.

Kurs traktorzystów organizuje Służba Polsce

Komenda Miejska Powszechnej Organizacji „Służba Polsce” Łódź, ul. Curie-Skłodowskiej Nr. 30 przyjmuje kandydatów oraz kandydatki na kurs traktorzystów, który uruchamia Komenda Główna „S. P.” w Lublinie.

Kurs rozpocznie się w dniu 15 marca br. będzie trwał 10 tygodni.

Warunki przyjęcia: ukończone 18 lat i nie przekroczony 19 rok życia, umiejętność czytania i pisania, zaświadczenie lekarskie o stanie zdrowia.

W czasie trwania kursu kandydaci korzystają z bezpłatnego wyżywienia, zakwaterowania, pościeli, ubrań roboczych, nauki i pomocy lekarskiej.

Po ukończeniu kursu absolwenci otrzymują pracę w majątkach państwowych Ministerstwa Rolnictwa na ogólnie obowiązujących zasadach, przy czym zarobki miesięczne mogą dochodzić do 40 tys. zł. miesięcznie.

Termin składania podań do dnia 25 lutego br.

KLUB MIĘDZYNARODOWEJ PRASY I KSIĄŻKI W WARSZAWIE

otwiera w najbliższym czasie swój

ODDZIAŁ W ŁODZI

PRZY UL. PIOTRKOWSKIEJ 98.

Lokal Klubu czynny będzie codziennie w godz. od 8.30 do 18 bez przerwy.

Sprzedaż prasy demokratycznej i książek we wszystkich językach świata. Na miejscu bezpłatna czytelnia pism.

Codzienna nowelka „Expressu”

Kariera inspektora

Kiedy inspektor James Brood zjawił się w swoim gabinecie, znalazł tam na biurku anonimowy list następującej treści.

„Szanowny panie inspektorze! Jest pan znany z inteligencji, z jaką wykrywa pan przestępstwa i grzechy swoich współobywateli i dlatego dziwię się bardzo, że do tej pory nie zauważył pan, że małżonka pańska nie ma zbyt czystego sumienia! Jeśli nie wierzy pan, proszę w takim razie przyjść dziś po południu do hotelu „Continental” pokój nr. 207. Mieszka tam jej amant, którego ona często odwiedza. Przyjcie!”.

— Głupi kawał — zawołał sam do siebie Brood, przeczytawszy te słowa — Lili jest przecież najwerniejszą pod słońcem żoną!

Roześmiał się, ale zaraz potem spoważniał. A jeśli to była prawda?

Czyż nie zdarza się, że kobiety, którym mężowie ufali bezgranicznie, zdradzały ich w najbardziej haniebnym sposób? Przecież on sam niedawno prowadził dochodzenie w sprawie pewnego kupca, który dowiedziawszy się, że żona jego miała przez wiele lat kochanka, omal nie został zabójcą.

— Ale czy Lili nie należy do innego rodzaju kobiet? Z tych które nigdy nie zdradzają — porwał Brood i wziął się do pracy, której dziś miał wyjątkowo bardzo wiele.

O godzinie czwartej opuścił biuro

policyjne. Zazwyczaj z biura szedł do klubu i powracał do domu dopiero około godziny szóstej.

Ale tym razem nie pojechał do klubu. Kazał szoferowi zawieźć się do hotelu „Continental”.

— Autor listu z pewnością kłamie — myślał. — Ale należy sprawdzić. Gdy się przekonam, że to jest kłamstwo, odzyskam spokój.

Portier, do którego zwrócił się po informację, oświadczył, że w pokoju 207 mieszka Willy Grabs.

— Czy ten pan jest teraz w swoim pokoju? — spytał inspektor.

— Owszem! A jakaś pani była również u niego z wizytą — odparł portier.

— Jak wygląda ta pani? — Brood usiłował zachować zimną krew.

— Nie wiem — mruknął portier.

— Czy wyszła już?

— Tego nie wiem również! — portier stał się nagle mniej gadatliwy.

Brood pojechał windą na czwarte piętro i zatrzymał się po chwili przed pokojem oznaczonym numer 207.

Brood przez kilka minut kręcił się przy korytarzu, nie wiedząc, czy zapukać czy też nie. A jeśli jego podejrzenia okazały się niesłuszne?

Wreszcie postanowił zapukać, obiecując sobie w duchu, że jeśli nie zastanie Lili, znajdzie jakiś pretekst, którym usprawiedliwi swoją nieoczekiwaną wizytę.

Kiedy zapukał wreszcie, drzwi otwo-

rzył mu wysoki, przystojny, liczący najwyżej trzydziestkę mężczyzna.

Brood odetchnął z ulgą, albowiem zauważył, że w pokoju prócz niego nie było nikogo więcej.

— Bardzo przepraszam — powiedział — czy pan nazywa się Aleksander Roder? Podano mi ten numer pokoju.

— To omyłka! — odparł młody mężczyzna, spoglądając badawczo na Brooda.

Brood chciał już wyjść. Nagle wzrok jego zatrzymał się na pudernicze, leżące na stole. To była puderniczka Lili, którą kupił jej na imieniny!

Anonimowy informator napisał więc prawdę. Ten człowiek był kochankiem jego żony!

Brood zamknął drzwi.

— Będziemy musieli porozmawiać — powiedział spokojnie.

— Czego pan sobie życzy? — spytał sucho gospodarz.

— Pan tu miał gościa. Kobieta! rozpoczął Brood — To była mężatka.

— Mężatka? — przerwał mu. — Nie wiedziałem nawet o tym. Poznaliśmy się dopiero przed kilku dniami.

Brood spoglądał na niego ponurym wzrokiem.

— Jestem jej mężem! — wycedził przez zęby.

— Bardzo mi przykro — uśmiechnął się ironicznie ten drugi — Chyba nie zamierza pan wyzwać mnie na pojedynek.

— Nie wiem jeszcze co z panem zrobię...

Młody mężczyzna spojrzał na zegarek

— Muszę skończyć tę jałową rozmowę. Nie mam czasu! — rzekł ostro.

W tej chwili zrównoważony zawsze inspektor stracił panowanie nad sobą i nawet nie wiedział jak to się stało, że, sięgnąwszy do kieszeni, wyrwał z niej rewolwer.

Młody mężczyzna chwycił go za rękę i obaj zaczęli się szamotać. Walka trwała niedługo, bo oto huknął strzał i przeciwnik Brooda runął martwy na ziemię.

Zaraz potem na odgłos strzału zbiegła się do pokoju przestraszona służba, a Brood dając przelotnie broń powiedział zmienionym głosem.

— Proszę zatelefonować po władzę. Ja zaczekam tutaj!...

Dyrektor policji pogratulował jak najserdeczniej Broodowi jego sukcesu, pokazało się bowiem, że rzekomy Willy Grabs, którego zastrzelił inspektor, był w rzeczywistości słynnym gangsterem, Adolfem Corrinim, poszukiwanym od wielu miesięcy przez międzynarodową policję.

Nie ulegało żadnej wątpliwości, że Brood śledził niebezpiecznego opryska, a nie mogąc go ująć żywcem zmuszony był zastrzelić go.

Dyrektor policji zapewnił dzielnego inspektora, że wkrótce otrzyma awans.

Dla Brooda otworzyła się szeroko droga do dalszej kariery — i nikt nie mógł zrozumieć, dlaczego odważny inspektor zrezygnował nagle z dalszej służby policyjnej i rozwiódłszy się z żoną, wyjechał na zawsze z Nowego Jorku.

PRZYGODY WICKA I WACKA

WICEK: — Zostaw to drewno!...
WACEK: — Nareszcie! A bo co?
WICEK: — Bo przyjeżdża mój kuzyn z Ameryki, Idź! Podolek! Depeszę przysłał Popatrzał...

WICEK: — Frajerze! Myślisz, że taki do szafy będzie ci zaglądał? On politykę odstawiał! Wiesz?
WACEK: — Politykę, nie politykę, a moli na pewno nie lubił!

DOZORCA: — No i tego... Dostali telegramy, że przyjadzie jakiś jeich krewniak z Ameryki! Taki gruby król tłuszczo-wyl! Na dolarach siedzi, rum Jamajka pije...

PIEKARZ: — Witam panów! Podobno kuzynek przyjeżdża?
WICEK: — Ano przyjeżdża...
PIEKARZ: — Chciałbym go bardzo poznać! Polecam się więc!

Pod ostrym kątem

Pięć smaków i dwie ceny!

Bardzo lubię kino i moją znajomą. A znajoma lubi bardzo czekoladę. Czy mogłem więc odmówić, gdy poprosiła wczoraj w poczekalni kina „Bałtyk”, abym jej zafundował ten przysmak?

Pod szkłem gablotki leżały trzy tabliczki czekolady Sucharda gatunku „Pięć smaków”. Wzięłem jedną i zapytałem o cenę.

— Trzysta trzydzieści złotych...

Zapłaciłem, wręczyłem swej znajomej, obejrzałem film i wróciłem do domu. A wczoraj, przechodząc koło sklepu Wedla przy zbiegu ulic Piotrkowskiej i Andrzeja, zauważyłem taką samą czekoladę, ale z zupełnie inną ceną — 152 złote!

Ogromnie nie lubię zagadek. Więc proszę mi wyjaśnić, jak to jest możliwe, że za ten sam towar, za który w sklepie płaci się 152 złote w bufecie kina trzeba zapłacić o 100 z czymś procent więcej?

I jaka jest marża zarobkowa dla t. zw. dzierżawców bufetów kinowych? I czy mają oni obowiązek zdzierania skóry z t. zw. bliźnich?

Oczekując rychłej i wyczerpującej odpowiedzi od t. zw. czynników kompetentnych

kreślę się z poważaniem (o)

Dzielny dozorca uratował wielki majątek

Ubiegłej nocy wybuchł groźny pożar przy ul. Żeligowskiego 41—43, w znajdujących się tam centralnych magazynach Ministerstwa Zdrowia.

Pożar mógłby pociągnąć za sobą poważne straty, gdyż w magazynach znajdowały się znaczne ilości leków, wartości ponad 600 milionów złotych według cen sztywnych. Nie doszło jednak do tego, a to dzięki przytomności umysłu miejscowego dozorca Franciszka Zajączkowskiego, który widząc wydobywający się dym i płomień ognia natychmiast zaalarmował Straż Ogniową.

Dzięki temu, że Straż przybyła na miejsce zaledwie po upływie paru minut — magazyny udało się uratować wraz z całą zawartością. (i)

Ryż na kartki mleczne

Z uwagi na to, że z zapasów ryżu sprowadzonego do Łodzi pozostały już niewielkie ilości — postanowiono umożliwić nabycie tego artykułu rodzicom, mającym małe dzieci.

W związku z tym od dnia wczorajszego sklepy detaliczne PCH otrzymały polecenie sprzedawania ryżu nie jak dotąd za okazaniem legitymacji pracowniczych, lecz na podstawie kartek mlecznych. (x)

Ofiary

Rada Zakładowa przy RSW „Prasa” przekazuje na Sierotę po poległych Bohownikach o Wolność i Demokrację sumę 7.500 zł. złożoną przez jednego z pracowników na podstawie wyroku sądu koleżeńckiego.

Z lekarstwem do chorego!

Nadzwyczajne środki

wprowadza Ubezpieczalnia, celem opanowania epidemii grypy. — W połowie miesiąca oczekuje się przesilenia choroby

W wyjątkowych sytuacjach trzeba się uciekać do wyjątkowych środków. Normalnie lekarz udając się z wizytą do chorego zabiera tylko słuchawkę, wieczne pióro i bloczek z receptami. Gdy zaś zbada pacjenta, wypisuje mu odpowiednią receptę i odpowiednie lekarstwo, w zależności od choroby.

Obecnie w 99 procentach lekarzy wzywa się do chorych, dotkniętych jedną i tą samą chorobą: grypą. W tych warunkach stale wypisywanie każdemu pacjentowi jednej i takiej samej recepty paraliżuje niepotrzebnie tok pracy, zabiera lekarzom i aptekom wiele drogiego czasu, zmusza chorego

do wychodzenia na miasto, względnie posyłania po leki kogoś z domowników.

Słusznie więc uczyniła Ubezpieczalnia Społeczna w Łodzi, wydając od wczoraj swym lekarzom

GOTOWE PREPARATY PRZECIWGRYPOWE,

które każdy lekarz zabiera ze sobą, udając się do chorego i wręczając mu je bezpłatnie.

Pracownia farmaceutyczna Ubezpieczalni Łódzkiej wykonała wczoraj 10.000 tabletek, w dniu dzisiejszym i na następnych wyprodukuje takie same ilości uniwersalnego środka przeciwko grypie. Tabletki są dwójakiego rodzaju: jedne zapobiegawcze w rodzaju przedwojennego „Togalu”, które wręczają lekarze chorym jako środek profilaktyczny, drugie lecznicze, zawierające mieszaninę przeciwgrypową, wywołującą poty.

Inowacja ta okazała się konieczna z uwagi na olbrzymie nasilenie epidemii, która bynajmniej nie wykazuje tendencji spadkowej. Przeciwnie — fala zachorowań jakby się jeszcze wzmacniała.

Wczoraj do godziny 10-ej rano zgłoszono w Ubezpieczalni Łódzkiej 400 wizyt do obłożnie chorych, a z dnia poprzedniego zostało jeszcze 70 niezalutowanych wizyt.

Lekarze Ubezpieczalni nie mogą dać sobie rady. Złatwianie wszystkich zgłaszanych wizyt przekracza fizyczne możliwości, toteż nie dziwnego, że wielu chorych musi długo czekać na pomoc.

Przepelnione są już wszystkie szpitale łódzkie. Grypa jest wprawdzie chorobą lekką i nie wymaga kuracji w szpitalu, zdarzają się jednak komplikacje, wymagające bardziej troskliwej opieki i stałej obserwacji lekarskiej.

Kilkadziesiąt tysięcy łódzian przeszło już tę chorobę. Cóż z tego jednak, gdy jedni wstają a druzi kładą się do łóżka?

Zarazek grypy przenika wszędzie i trudno się przed nim uchronić. Nie znaczy to jednak, że każdy z nas musi przejść grype. Bywają organizmy odporne na wszelkiego rodzaju przeziębienia, mimo więc, iż w biurze czy domu choruje kilka osób szczęśliwie ci trzymają się dzielnie, imponując dokoła swym zdrowiem.

Szerzącej się epidemii sprzyja jeszcze zmienna pogoda. Raptowne zmiany temperatury osłabiają odporność organizmów na działanie wszechpotężnego i wszechobylskiego „wirusa”.

Lekarze mają jednak nadzieję, że w połowie bieżącego miesiąca uda się powstrzymać pochód grypy i opanować sytuację. (o)

Czy przyznaje się pan do winy?

Winogrona dla ludzi pracy wędrowały do prywatnych wytwórni win

W październiku ub. roku nadeszło do Łodzi kilka transportów winogron z Jugosławii i Bułgarii. Były one przeznaczone dla świata pracy, który mógł się zaopatrywać w te smaczne owoce po ludzku w sklepach PSS-u oraz w Powszechnym Domu Towarowym po wyjątkowo niskiej cenie.

Nie cały jednak towar dostał się do rąk pracujących, część powędrowała „na lewo”, do czego przyczyniło się kilku nieuczciwych pracowników PDT.

A było to tak. Właściciele prywatnych wytwórni win w Łodzi, dowiedziawszy się o nadejściu transportu winogron, wszczęli starania, aby uzyskać ten cenny surowiec do przeróbki.

Drogą normalną nie mogli, gdyż jak już zaznaczyliśmy winogrona były przeznaczone dla świata pracy. Poczęli więc szukać nielegalnych kontaktów i udało im się skorumpować szereg pracowników PDT z działu ekspedycji.

Wszelki jednak kombinacje tego rodzaju kończą się nieuchronnym wpadnięciem. Tak też było z winogronami.

Władze dowiedziały się o niedozwolonych transakcjach i w ostatnich dniach zatrzymały 7 pracowników PDT, których po przesłuchaniu osadzono pod kluczem.

Niektórzy z nich mają na sumieniu jeszcze inne grzeszki. Wydawali bowiem znajomym spekulantom znaczne ilości towaru cieszącego się dużym zbytem, uprawiając w ten sposób niedozwolony handel łańcuszkowy. Za „łańcuszek” wszystkich winnych spotkała służbowa kara. (s)

Rozbudowa hotelu „Savoy”

20 projektów budowlanych na warsztacie CBPAE

Na terenie naszego miasta powołano niedawno do życia Centralne Biuro Projektów Architektonicznych i Budowlanych, w którym zatrudniono około 20 inżynierów-architektów łódzkich. Wobec trudności lokalowych Biuro znalazło tymczasowe pomieszczenie w gmachu Urzędu Wojewódzkiego.

Zorganizowanie tej placówki stoi w związku z coraz bardziej wzrastającym budownictwem obiektów przemysłowych oraz budynków przeznaczonych dla użyteczności publicznej. Zadaniem bowiem Biura jest opracowanie projektów, i kosztorysów roboczych dla obiektów, których budowa przewidziana jest w planie inwestycyjnym.

W ciągu krótkiego czasu swego istnienia CBPAE przyjęło już około 50 prac architektonicznych, których realizacja

ma nastąpić w ramach planu inwestycyjnego już w bieżącym roku. Obecnie architekci wykańczają już około 20 projektów.

Opracowane projekty dotyczą m. in. budowy dwóch pawilonów dla wydziałów patologii i farmakologii, jakie mają powstać w ośrodku uniwersyteckim oraz budowy centralnej biblioteki uniwersyteckiej. Z innych ważniejszych prac dotyczących terenu Łodzi wymienić należy projekt rozbudowy hotelu „Savoy”, łagiewnickiego sanatorium oraz Fabryki Maszyn Włókienniczych.

Jeśli zaś chodzi o teren naszego województwa, na warsztacie znajdują się obecnie projekty związane z budową domów ludowych i ośrodków zdrowia w szeregu miasteczek powiatowych. (sk)

Straszliwy zbrodniarz

przyznaje się do winy. — Wydał w ręce gestapo kilkaset osób i swego własnego ojca

Zapowiedziany przez nas proces nie-powszedniego konfidenta — Antoniego Fronczaka, który wydał gestapowcom na ściecie łoporem swojego ojca — rozpoczął się wczoraj w Sądzie Okręgowym w Łodzi. Rozprawie przewodniczy prezes Walewski, przy udziale przewodniczącego OKZZ — Władysława Fronczaka oraz ob. Duraczowej, wdowy po straconym członku KPP, adwokacie Duracz. Oskarżenie popiera prokurator Ciesielski.

Trudno doszukać się w twarzy zbrodniarza śladów wyruszenia czy wyrzutu sumienia. Przyznaje się do wszystkich zarzuconych mu zbrodni, do wydania w ręce wroga kilkaset osób, kolegów i działaczy konspiracyjnych, do wydania organizacji POB, oraz drugiej, złożonej z dawnych działaczy komunistycznych i członków PPS-lewicy, z których kilkadziesiąt osób zostało ściętych łoporem z wyroku sądu niemieckiego. Przyznaje się do wydania swojego ojca — Władysława Fronczaka, który również nie uniknął tego losu.

Zeznaje z tępym spokojem, jakby nie chodziło tu o przekreślenie za jego sprawą istnień ludzkich, ale mówi jakby o rzeczach, które nie jego dotyczyły. Wodzi tępym spojrzeniem po twarzach sędziów i bez namysłu odpowiada na zadawane pytania.

— Dlaczego oskarżony wydał ojca? — pyta przewodniczący.
— Bo wydałem całą grupę.
— Czy zdawał sobie oskarżony sprawę, że wydaje ludzi na śmierć?
— Tak...

Długi szereg świadków w zeznaniach swoich opisuje, jak zbrodniarz zdołał wkraść się w ich szeregi, zdobyć zaufanie, jak przejawiał niezwykle ruchliwość w pracy konspiracyjnej, jak interesował się wiadomościami radiowymi, sam przynosił gazetki... Ale zbrodniarz był szczerzym lisem.

W świetle przewodu sądowego wyszło na jaw, że gdy w latach 1932-35 na stanowisku konfidenta V Brygady Urzędu Śledczego zasłynął z niezwykle owocnej działalności, wtedy otrzymał zadanie śledzenia m. in. jednego z członków KPP, obecnego sekretarza OKZZ — Spychała, osadzonego w 1937 r. w Berezie.

Powiało po sali śmiertelna groza, gdy świadek Włodarski odczytał nazwiska zgilotynowanych kilkudziesięciu członków organizacji, znanych dawnym działaczom.

— Czy to prawda? Czy oskarżony wydał tych ludzi? — pyta przewodniczący.

— Tak. Zgadza się.
— Zgadza się — stwierdza po zeznaniach każdego niemal ze świadków, czy to Rachalskiego, Waleczaka lub Rolewicza, Jambrozego, Kicińskiego lub Sabiny Pakuły, czy też Szwarca lub Suwalskiej i wielu, wielu innych — gdy przytaczają wstrząsające fakty wydania kolegów ze szkolnej ławy, działaczy konspiracyjnych i towarzyszy pracy.

Świadek Spychała opisuje w jakich okolicznościach został oskarżony wprawdzonego do partii. Znano powszechnie jego ojca, Władysława Fronczaka, jako wypróbowanego członka KPP.

Doprowadził do ruiny majątki i gospodarstwa państwowe

W dalszym ciągu toczącego się przed Wojskowym Sądem Rejonowym procesu przeciwko Wacławowi Busile coraz jaskrawiej przedstawia się rola tego osobliwego „inspektora oświaty” i b. administratora resztówek.

Zeznania świadków rysują cały ogrom jego niedbalstwa, czym doprowadził do ruiny szereg majątków państwowych.

Opinia, złożona Sądowi przez biegłych, potwierdziła, że straty i szkody powstały wyłącznie z winy Busy.

Wyrok w tej sprawie zapowiedziany został na 12-ej w południe. (p)

więc i syn nie budził żadnych zastrzeżeń. Świadek powierzył mu kolportaż odezw, których skład znajdował się na Cygance.

— Tylko jemu powierzyłem ten adres, nikt więcej o tym nie wiedział. Po zaarrestowaniu, gdy doręczono mi akt oskarżenia, w którym była mowa o mojej działalności przedwojennej i z okresu wojny, gdy wymieniono Cygankę — nie budziło we mnie najmniejszej wątpliwości, że wydać mnie mógł tylko Antoni Fronczak.

Na krótko przed ścięciem ojciec je-

go dowiedział się, kto go wysłał na gilotynę.

— Wiesz co, Marian, my wszyscy się dziłmy przez mojego syna, Antek nas sypie...

— Czy oskarżony interesował się losem tych, których wydawał gestapowcom?

— Nie...

Lista świadków nie została jeszcze wyczerpana. W dniu dzisiejszym prześluchani zostaną następni i dziś jeszcze oczekiwane jest zamknięcie przewodu sądowego. (p)

Kontrola urzędów i instytucji Nadużyć nie stwierdzono ujawniono natomiast uchybienia formalne

Komisja kontroli społecznej przy M. R. N. w Łodzi odbyła w tym tygodniu posiedzenie, na którym opracowała plan działania na najbliższy okres trzy miesięczny. Postanowiono w ciągu pierwszego kwartału r. b. przeprowadzić generalną kontrolę całokształtu działalności gospodarczo-administracyjnej w całym szeregu urzędów i instytucji oraz placówek samorządowych, państwowych, spółdzielczych itp. w naszym mieście.

Poza kontrolą planową w ciągu pierwszego kwartału r. b. Społeczna komisja przeprowadzi rewizje doraźne tam, gdzie zajdą po temu odpowiednie powody.

W ciągu roku ubiegłego przeprowadzone były rewizje w szeregu agend samorządowych. M. in. kontroli poddane zostały następujące przedsiębiorstwa i instytucje: hotele miejskie, małątki rolne, Miejskie Przedsiębiorstwo

Budowlane, Zarząd Nieruchomości i in. Zbadano również działalność innych instytucji w związku z wniesionymi przez obywateli skargami.

Odpisy protokółów, sporządzonych przez komisję kontroli społecznej, przesłane zostały władzom nadzorczym poszczególnych skontrolowanych instytucji, (w naszym mieście prezydentowi Łodzi) a to celem wydania właściwych zarządzeń o usprawnieniu działalności lub usunięciu braków.

Godnym podkreślenia jest fakt, że kontrola nie stwierdziła nigdzie żadnych nadużyć, które by mogły posłużyć jako podstawa do pociągnięcia kogokolwiek do odpowiedzialności. Ujawniono natomiast i to niemal wszędzie poważne uchybienia natury formalnej i organizacyjnej, które — zdaniem zespołów kontrolnych — muszą być czynnikiem usunięte w drodze doraźnych zarządzeń władz nadzorczych zainteresowanych instytucji i urzędów. (g)

Korzyść pracownikom i konsumentom zapewnią nowe umowy w rzemiośle krawieckim i bieliźniarskim

Przedstawiciele łódzkiego Cechu Krawców i Bieliźniarzy wzięli udział w konferencji, jaka odbyła się w Warszawie, a tematem której było zawarcie umowy zbiorowej między pracownikami a właścicielami rzemieślniczych warsztatów krawieckich i bieliźniarskich.

Sprawa ta posiada zasadnicze znaczenie nie tylko dla pracowników zatrudnionych w tego rodzaju przedsiębiorstwach, ale również dla ogółu konsumentów, a także dla samych właścicieli warsztatów.

Sily najemne w rzemiośle, pracujące głównie w drobnych warsztatach, nie należały dotąd na ogół do Związków Zawodowych i nie korzystały wobec tego ze zdobyczy socjalnych światła pracy, jak wczasy, świetlice, świadczenia itd.

Poza tym rozpiętość płac w różnych warsztatach tej samej branży była olbrzymia. Każdy właściciel warsztatu płacił inną stawkę. Zdolnych i wykwalifikowanych pracowników warsztaty często „podkupywały”, wynagradzając ich lepiej. Wytworzył się w ten sposób rodzaj elity pracowniczej, dobrze zarabiającej, na tle ogółu pracowników nierównomiernie i na ogół niezbyt dobrze uposażonych.

Umowy zbiorowe w rzemiośle zlikwidują te anomalie. Płace pracowni-

Nasze Pały

B. LEWANDOWSKI: Proszę zgłosić się do nas w godzinach południowych, lub wieczorem od godz. 19 a natychmiast załatwimy tę sprawę. Niezależnie od tego może Pan interweniować w swoim związku.

NIESZCZĘŚLIWA TERENIA Z ŁODZI: Sprawy poszukiwania pracy załatwia Urząd Zatrudnienia, ul. Strzelców Kaniowskich 58. Niezależnie od tego proszę udać się do Szkoły Pielęgniarskiej, ul. Sztetlinga 1-3v przy której istnieje kurs bezpłatnej nauki wraz z internatem. Gdyby Pani, jako nieznaną Łodzi trudno było samej sobie poradzić, proszę zgłosić się do nas, któregokolwiek dnia w godzinach południowych, a będziemy starać się Pani pomóc w Jej kłopotach.

SABINA AMBROZIAK: Powinna Pani przede wszystkim załatwić w Urzędzie Kwaterunkowym formalności w związku z Pani zamażnięciem, przekazując mieszkanie na nazwisko swojego męża. Dopiero potem w Zarządzie Nieruchomości uregulować sprawę ko mornego.

HENRYK Ł. Z POŁUDNIOWEJ: Interesujące Pana wypadki mogą mieć miejsce, jednak praktycznie biorąc należą one do bardzo rzadkich wyjątków.

MIECZYSLAW REY: Nie widzimy powodów do zmatwień czy zniechęcenia. Naturalnie, że powinien Pan porozmawiać szczerze z ową koleżanką, o ile jest Pan rzeczywiście pewny swych uczuć. Najczęściej bowiem jest tak, że człowiek pod wpływem nastroju czy chwilowej sympatii bierze uczucie koleżanki za przyjaźń, nie zdając sobie nawet sprawy z tego, że powoduje się tylko przelotnym nastrojem. Dlatego proszę dobrze przemyśleć swój stosunek do koleżanki i przeczekać jakiś czas z poważną rozmową na ten temat. Być może, że to co dziś wydaje się Panu tak naprawdę prawdziwe i ważne, za miesiąc czy dwa okaże się tylko zwykłą koleżeńską sympatią. Pozdrawiamy Pana serdecznie i prosimy nie martwić się. Na pewno jeszcze nie raz będzie Pan przechodził podobne „tragedie” w życiu, nie można więc tak przejmować się tym wszystkim.

LUTEK Z CZĘSTOCHOWY: Proszę zwrócić się po informacje do Państwowej Szkoły Filmowej w Łodzi, ul. Targowa 61.

EM. KONSTANTYNÓW: Proszę zgłosić się do Poradni Przeciwdrogielnej w Łodzi, ul. Moniuszki 7. Porada, oraz prześwietlenie jak również dalsze, w razie potrzeby zabieg, dokonywane są bezpłatnie.

Na Ziemiach Odzyskanych mieszka 14 proc. ludności z woj. łódzkiego

Wojewódzka Rada Narodowa w Łodzi opracowała niezmiernie ciekawą statystykę, dotyczącą akcji przesiedleńczej z województwa łódzkiego na Ziemię Odzyskaną.

Jak się okazuje, już w końcu lipca 1945 roku 100 tysięcy osób z naszego województwa popłynęło szeroką ławą do Szczecina, Gdańska i Wrocławia, zasiedlając nasze ziemie zachodnie. W akcji tej przodował i do końca wytrwał powiat wieluński.

Ogółem z terenu woj. łódzkiego przesiedliło się 380 tysięcy mieszkańców. Z liczby tej 50 proc. znalazło się na Pomorzu, 25 proc. załudniło woj. wroc-

ławskie, 11,6 proc. woj. gdańskie, 10 proc. ziemie lubuskie, a 2,4 proc. wylądowało w woj. olsztyńskim.

Wśród przesiedleńców 80 procent stanowi ludność wiejska.

Województwo łódzkie dało Ziemiom Odzyskanym 14 proc. tamtejszej ludności. Nie więc dziwnego, że zwiedzając Wystawę, łódzianie podziwiali także wkład pracy w zagospodarowanie Ziemi Odzyskanych chłopów i robotników ze swego województwa.

Z terenu woj. łódzkiego wyjechało do Wrocławia ogółem 79 i pół tysiąca zwiedzających, w tym 30 i pół tysiąca robotników i prawie 18 tysięcy chłopów. (k)

ków będą ustalone mniej więcej na poziomie płac pracowników, zatrudnionych w analogicznych gałęziach przemysłu państwowego. Przysługiwać im będzie nadto, na podstawie umów zbiorowych, prawo do ekwiwalentu za nie-które świadczenia jak mleko, stołówki, a także zwrot ewentualnych przejazdów.

Umowy zbiorowe w rzemiośle mają jeszcze inne ważne znaczenie dla tych wszystkich, którzy korzystają z produkcji i usług rzemiosła. Kalkulacja produkcji rzemieślniczej napotykała na poważne trudności. Ustalona była cena surowców używanych do produkcji, lecz nie ustalono wysokości stawek płac pracowników najemnych. W ten sposób właściciele warsztatów mogli różnie kalkulować, a ustalenie jednolitej stawki ceny na pewne wyroby było niemal niemożliwe.

Umowa zbiorowa ma uregulować również i to zagadnienie. Czynniki nadzorujące kalkulację opierają się na cenie surowca, płacach pracowników w rzemiośle biorąc również pod uwagę t. zw. koszty warsztatów (komorne, światło itd.).

Produkcja rzemieślnicza dzięki wprowadzeniu stałych cen, będzie znacznie dostępniejsza dla konsumenta. I to jest właśnie obok korzyści wypływających z uregulowania wzajemnych stosunków między właścicielami zakładów i pracownikami — jeszcze jedna, najważniejsza, która odniesie ogół ludności pracującej. (—)

Pożegnalne zwycięstwa polskich pięściarzy w Finlandii

W Salo odbył się ostatni start polskich pięściarzy w Finlandii. W zawodach tych wzięli udział RODAK, JASKÓŁA, GRZYWOCZ, LIEDTKE, KAZMIERCAK i CHYCHŁA.

Jedynie tylko RODAK i JASKÓŁA walczyli z bokserami fińskimi, natomiast GRZYWOCZ — LIEDTKE i CHYCHŁA — KAZMIERCAK stoczyli ze sobą walki towarzyskie.

RODAK pokonał zdecydowanie na punkty LAJO, nad którym we wszystkich starciach miał wyraźną przewagę, a JASKÓŁA również na punkty pokonał LINDHOLMA. Walki polskich pięściarzy stały na bardzo dobrym poziomie technicznym i były oklaskiwane przez publiczność. W dniu dzisiejszym pięściarze polscy odlatują do Warszawy.

Włóknarz-Legia (W-wa) Hokejowy mecz w Zgierz

Dzisiaj na lodowisku zgierskim odbędą się zawody hokejowe towarzyskie, które rozpoczyna się o godz. 18.

Należy dodać, że Legia jest jedną z najsilniejszych drużyn hokejowych i zakwalifikowała się do finałowych rozgrywek o mistrwostwo Polski, to też będzie dobrym egzaminem umiejętności zgierskich hokeistów.

Czesi i Węgrzy prowadzą w mistrzostwach ping-ponga

W ping-pongowych mistrzostwach świata w konkurencji drużynowej zespołów żeńskich i męskich, rozgrywano dalsze spotkania, które nie przyniosły zmian kolejności w poszczególnych grupach.

W konkurencji męskiej w grupie A prowadzi w dalszym ciągu Węgrzy — 6 zwycięstw przed Jugosławią — 4 zwyc. i USA — 3 zwycięstwa.

W grupie B obrońca pucharu — Czechosłowacja uciekła swoją pozycję lidera, mając 7 zwycięstw, przed najgłośniejszym swoim przeciwnikiem Anglią — 6 zwyc. Bezpośrednie spotkanie tych dwóch zespołów, które było jednym z najsilniejszych spośród dotychczas rozegranych zakończyło się zwycięstwem ping-pongistów CSR w stosunku 5:1.

Najlepsi hokeiści wybrani na mecz z C. S. R.

W związku z projektowanym meczem między narodowym w hokeju Polska — Czechosłowacja odbył się w Krynicy kilkudniowy kurs przygotowawczy.

Na zakończenie kursu, rozegrano zawody: Kraków — Śląsk, mające na celu wyłonienie składu na mecz z Czechosłowacją.

Na podstawie wykazanej formy brali udział: bramkarze — KAPUSTA i MAKUTYNOWICZ, obrońcy — WIECZEK, ZIELIŃSKI, NOWOTARSKI i BRONOWICZ, ataki: Czornich, Burda, Palus, Gansiniec, Skarżyński, Huła, Lewacki oraz nieobecni na kursie DOLEWSKI, DYBOWSKI i ZIAJA.

LKS — Cracovia

W niedzielę odbędzie się w Łodzi na lodowisku LKS rewanżowy mecz hokejowy pomiędzy drużynami LKS — CRACOVIA. PRZYJAZD CRACOVIA, mistrza Polski wywodził w Łodzi duże zainteresowanie.

Isia miała duże mieszkanie, tuż przy Zamku. Chętnie zgodziła się odstąpić je den pokój Jance. Przyjęła niedawno nową służącą i chwaliła się przed Janką, że znalazła prawdziwy ideał. Porządna, czysta i co najważniejsze, uczciwa. Niczego nie ruszy. Specjalnie jej podrzucała różne sumy pieniędzy. Nie ruszyła.

— Mogę cały dom zostawić na jej opiece i jestem pewna, że niczego nie ruszy.

Janka wiedziała, że Isia jest zamożna i posiada sporą kolekcję biżuterii. W „Parienne” zarabiała sporo, a i mąż jej podobno robił świetne interesy.

Mieszkanie Isi zdumiało ją swoim komfortem i bogactwem. Każdy drobny świadek o zamożności gospodarzy Pokój Janki miał oddzielne wejście ze schodów. Tuż obok miała żarówkę i kuchnię. Modła sobie nawet sama

Zaprawa zimowa - dla kogo?

Reprezentacyjna kadra nie trenuje, chociaż 20-go marca już nie-daleko. — Są instruktorzy, pieniądze i hala, tylko nie ma... piłkarzy

Władze piłkarskie okręgu łódzkiego, kreśląc szeroki plan szkolenia zawodników, ustaliły program pracy, a w pierwszym rzędzie zwróciły większą uwagę na zaprawę zimową jako tą, która ma przygotować piłkarzy do trudów sezonu.

Ustalono więc rozkład treningów na sali, piłkarzy podzielono na grupy, wyodrębniono grupę reprezentacyjną z tym, że znajduje się ona pod specjalną opieką, wyasyg-

nowano na ten cel odpowiednie fundusze, zaangażowano instruktorów — jednym słowem rzecz przemyślano kompletnie. Zdało się, że praca powinna razno ruszyć z miejsca, zwłaszcza, że czasu pozostało nie wiele, bo rozgrywki ligowe rozpoczną się już 20 marca i trzeba być do nich odpowiednio przygotowanym.

Tymczasem nasi czołowi piłkarze jakoś nie skorzyli do rozruszania i rozprosto-

wania mięśni. Dziwna jest ta obojętność z ich strony dla starań władz okręgowych i nie wiadomo czym ją tłumaczyć: czy niezrozumieniem dobra i korzyści jakie im przyniesie zaprawa zimowa, czy też w grę wchodzi tu jakieś inne, bliżej nieznane względy. Faktem jednak jest, że na ostatni trening reprezentacyjnej grupy zjawili się dosłownie dwóch (!) tylko zawodników z ogólnej liczby 15 wyznaczonych.

Pomijamy już fakt (który nie jest bez znaczenia), że taka nieobowiązkowość czołowych piłkarzy Łodzi, którzy winni świecić dobrym przykładem, wpływa ujemnie na młodszych kolegów, ale jakże przykro odczuwają ją ci, którzy, organizując zaprawę zimową, włożyli w tę pracę wiele wysiłku. Możliwe, że niektórzy zawodnicy mają jakieś tam zatargi z klubem, lub kierownictwem sekcji i uważają to za dostateczny powód do opuszczenia treningu. Ale czy to naprawdę ich usprawiedliwia?

Zaprawa zimowa jest tylko wyłącznym dobrem zawodników, kosztuje wiele pieniędzy i na to płynie grosz publiczny. Zaprawa zimowa to nie tylko osobista sprawa kadry czołowej, lecz tych wszystkich, którzy zasilają kasę związkową i klubową, uczęszczając na mecze piłkarskie. Zaprawa zimowa interesuje się całe społeczeństwo sportowe Łodzi, i ma prawo oczekiwać, że jego ulubieńcy nie zawiodą pokładanego w nich zaufania. Przecież tylko trzy tygodnie ćwiczeń na sali nam pozostało, tym bardziej więc tak krótki czas powinien być wykorzystany. Jakże bowiem bez zaprawy zimowej może się piłkarz pojawić na boisku? Ambicja będzie mu nakazywała większy wysiłek a nieprzygotowany organizm odmówi posłuszeństwa i piłkarz, zamiast korzyści z uprawiania sportu, poniesie szkodę na zdrowiu.

Są to rzeczy tak jasne, że nie wymagają komentarzy, tym bardziej więc dziwne się wydaje, że czołowi gracze łódzcy, na których w okresie sezonu zmagani ligowych zwrócone będą oczy wielu dziesiątek tysięcy widzów nie tylko w Łodzi, lecz i na boiskach całej Polski, ryzykują swą dobrą markę i przez lenistwo zimowe mogą narazić się na ośmieszenie, a klub, do którego barw są przecież przywiązani — na niepowodzenie sportowe. Czas najwyższy ażeby opieszała opamiętała się i zawróciła z niewłaściwej drogi.

Zarząd ŁOZPN postanowił nie tolerować tego stanu i uczynić kluby i kierownictwa sekcji piłkarskich odpowiedzialnymi za uchylanie się piłkarzy od zaprawy zimowej — ostatnie trzy tygodnie muszą być należycie wykorzystane. Piłkarz winien zrozumieć, że w sezonie nie nadrobi tego, co lekkomyślnie stracił w okresie zimowym. Odpoczynku było dość, bo długie dwa miesiące, a teraz w czynionych przygotowaniach do sezonu trzeba dotrzymać kroku innym okręgom, z którymi przyjdzie się nam spotkać. Nie gramy przecież aż tak dobrze w piłkę nożną ażeby dawać innym okręgom wielki handicap.

Gasienica-Ciaptak i Wawrytko Z. w biegu zjazdowym zdobyli tytuły mistrzów

W dalszym ciągu 24 mistrzostw narciarskich Polski odbywanych w Szczyrku rozegrany został bieg zjazdowy w konkurencji męskiej i żeńskiej. Tytuł mistrza Polski panów zdobył GASIENICA — CIAPTAK (SNPTT. ZAKOPANE), a mistrzynią Polski została WAWRYTKO ZOFIA (SNPTT. ZAKOPANE).

W biegu zjazdowym męskim startowało 66 zawodników z czego 64 bieg ukończyło. Trasa była dość trudna i jak oceniali ją zawodnicy nawet trudniejsza niż trasa FIS II. Długość jej wynosiła 2700 mtr. GASIENICA przebiegł ją w czasie 2:47,5 zdobywając tytuł mistrza zasłużenie, nie tylko ze względu na najlepszy osiągnięty czas lecz i dobry styl jazdy. Dalsze miejsca kolejno zajęli: 2) BACHLEDA An. (SNPTT. Zakopane) 2:52,8 3) WAWRYTKO ST. (SNPTT. Zakopane) 3:01,4 4) POPIELUCH (HKN Zakopane) 3:01,4 5) Szepepaniak (Wista Zakopane) 3:05,6

WAWRYTKO ZOFIA przebiegła trasę długości około 2000 mtr. w czasie 2:37,3 co zapewniło jej pierwsze miejsce i tytuł mistrzyni Polski 2) KWAPIEN TERESA (HKN. Zakopane) 2:40 3) KRUPIŃSKA An. (AZS. WRO-

CLAW) 2:47,8 4) NAORNIKOWSKA (AZS. Wrocław) 2:55 i 5) KOWALSKA 2:56,5.

W biegu nie startowali Bujakówna i Kodelska, które nie zdążyły jeszcze przybyć do Szczyrku z Spindlerowego Młyna. W dniu dzisiejszym rozegrany został bieg rozstawny 4X10 km. oraz slalom do kombinacji alpejskiej.

Poza tym odbył się bieg na 18 km. otwarty i do kombinacji norweskiej.

Zwyciężył KRZEPROWSKI (SNPTT Zakopane) w czasie 1:33:09 godz. 2) KWAPIEN (Wista Zakopane) 1:35:02 godz. 3) BUKOWSKI (Wista Zakopane) 1:36:51 g. 4) SKUPIEN (SNPTT) 1:38:58 godz. 5) TAJNER Leopold (Warta Cieszyń) 1:39:29 godz.

W biegu nie startowali zawodnicy LKS Bałania: zwycięzca biegu na 30 km — HOLEK-a oraz Haratyk i Dąbrowski, oszczędzając się do biegu sztafetowego.

Ogólny wynik kombinacji norweskiej: 1) KRZEPROWSKI (SNPTT Zakopane) 24,3 pkt. 2) WIECZOREK (KN Szczyrk) 51,8 pkt. 3) TAJNER Leopold (Warta Cieszyń) 54,2 pkt 4) KWAPIEN (Wista) 60,4 pkt. 5) Kula Jan (SNPTT Zakopane) 65,9 pkt.

Mecz remisów w Toruniu Pisarski zremisował z Polńskim. — Jutro walczą LKS II — Zryw II

W Toruniu odbył się towarzyski mecz pięściarski LKS — GWARDIA (Toruń) który zakończył się wynikiem remisowym 8:8 Oto wyniki walk:

w muszej LICAU pokonał na punkty GELINGA, który nie mógł sobie poradzić z prawą pozycją pomorzańszczyzny, w kogucie PRZYBYLSKI zremisował z KAMIŃSKIM, w piórkowej TRAWIŃSKI pokonał w I rundzie przez k.o. GALAZKE. Trzeba stwierdzić, że cios był nieprawidłowy, bo zadany poniżej pasa. W lekkiej KURKOWSKI zremisował z NA GAJSKIM, w półśredniej JAROSZEWSKI przegrał z DEBISZEM, w średniej POLIŃSKI zremisował z PISARSKIM, w półciężkiej ZWORZYŃSKI zremisował z WIECZOR-KIEM i w ciężkiej NIEWCZAS w II rundzie przegrał przez techn. k. o. z GRZELAKIEM.

A więc po remisie w Gdańsku remis w Toruniu, co jak na pięściarzy LKS zbyt słabe wyniki. Wytlumaczenie tego znajdujemy w wypowiedzi kierownika sekcji.

— Daleki jestem od przesady, ale nie wszystkie decyzje były słuszne. KAMIŃSKI

nie przegrał w Gdańsku, i — w najgorszym wypadku zasłużył na remisie, skrzywdzono wyrażnie OLEJNIKA, bo przecież w III s. areu IWANSKI nie istniał na ringu. Była to na prawdę porywająca walka, w której OLEJ-NIK wykazał formę nie widzianą u niego od dwu lat. Bardzo zadowolony jestem z WIECZORKA, bo chłopiec z meczu na mecz czyni postępy.

W TORUNIU też powinniśmy wygrać 10:6, bo Kamińskiemu bezwzględnie należało się zwycięstwo, a zresztą... Nie przegraliśmy przecież, a chłopcy walczyli i zdobyli więcej doświadczenia. To grunt, bo także było założenie całej wyprawy.

W czwartek walczy w hali Wimy nasza druga drużyna ze Zrywem II o mistrzostwo B klasy. Mecz rozpocznie się o godz. 19. Wystawimy następujący skład: Getlin, Solecki, Piętrzak, Nagański, Lubelski, Ponikwowski, Mielanek i Grzelak. Mecz będzie ciężki, — zobaczmy kto ma lepsze rezerwy. Pierwsza drużyna tymczasem ednocznie, by do 20 bm. nabrać sił i przygotować się do rewanżu ze Zrywem w Świętochłowicach.

ni, żeś wielka artystka, rysownicza, czy jak. Zarabiasz podobno kupę forsy.

Zasłania się nagle.

— Pewnie tam oni nie wiedzą, żeś wyszła z mamra, co?

Podeszła do Janki i cieszyła się z jej przerażenia.

— No, pewnie. Gdziebyś się tam pochwiliła. O tym się nikomu nie opowiada. Myślę, że i mnie nie wyspiesz.

— Pani tu nie może pracować — rze kła szybko Janka. — Ja nie pozwolę.

— A niby dlaczego, kochasiu? — Jasińska podeszła do niej blisko.

Janka cofnęła się przed nią.

— Ja nikomu nie powiedziałam, żeś siedziała w mamrze. Nie chcę ci psuć interesu. Nie psuj i ty mnie.

Janka nabrała powietrza w płuca. Więc nie skończyło się to. Będzie się ciągnęło przez całe życie za nią, jak ciężki łańcuch u nogi skażanka. Tak, od tego nie było ucieczki. Dziś Jasińska, jutro jakaś inna, wszędzie będzie napotykać je na swej drodze. Jest napiętnowana, siedziała w... mamrze.

— Zaraz tu przyjdzie stara. — Głos Jasińskiej stał się ostry i świszczący. — Jeżeli jej pójdziesz jakie słowo, to jutro cały Kraków będzie wiedział, kim jest słynna rysownicza, Janina Wierzbicka. W jaki sposób wydostała się z więzień, dzięki pomocy swego kochanka, prokuratora Kaczal. Tak, ja wiem wszy-

stko, mnie nie wywiedziesz w pole. Nie ugać światoszki, wiem, coś za jedną Janka była bliska omdlenia. Co za ohyda!

Za drzwiami rozległy się kroki. Wszedła Isia, Jasińska nagle skurczyła się w sobie, przybrała minę i postać układnej służącej.

— Ja tu rozmawiam sobie z naszą nową sublokatorką. Myślę, że szanowna pani będzie się czuła u nas dobrze.

Janka powiedziała kilka zdawkowych słów i wyszła pośpiesznie. Jeszcze na schodach dogoniła ją Jasińska.

— Pamiętaj, ty... damal Bo cię tak urządzimy z moim starym, że światu nie będziesz oglądała!

Janka zbiegła po schodach, jakby ją gonilo stado wilków. Odrzytomniała dopiero przed jakimś kościołem. Wszedła i zanurzyła się z ulgą w jego mrocznym spokoju. Więc katastrofa! Wszystko skończono! Jasińska dotrzymała swojej groźby. Jutro całe miasto dowie się, kim jest Janina Wierzbicka.

Bo przecież Janka nie może pozwolić by ta złodziejka najspokojniej okradała dom Isi. Chyba tylko w tym celu Jasińska zgodziła się u niej do pracy. Jeżeli nie powie nic o Jasińskiej do Isi, jeżeli pozwoli w zamian za złodziejce i wkraść w zaufanie chlebodawcy, będzie współniczką Jasińskiej, będzie jak i ona przestępca.

{Dcn.}

MIĘDZY ŻYCIEM A ŚMIERCIA

Przygody dwóch bohater-
skich lotników polskich

(148)

Tymczasem zahartowane w boju dywizje parły nieustannie naprzód. Myśliwce radzieckie i polskie atakowały pierwsze linie niemieckie, a bombowce rozbiły hitlerowskie magazyny i fabryki. W huku dział rysowały się bunkry Wału Pomorskiego.

Krzycki i Drzazga w przerwach między lotami bojowymi rozmawiali często o tajemniczym zniknięciu chorążego. Porucznik znalazł bowiem kartkę Mroczyka i po przyjeździe do dowództwa wszędzie szukał przyjaciela. Niestety, nikt go nie widział w komendzie.

Drzazga pocieszał porucznika mówiąc — Nie bój się stary, nasz Mroczek zawsze spadnie na cztery łapy. My musimy dbać tylko o to, aby jak najgłębiej założyć za skórę tym psu brat. — I znowu wyjeżdżali razem niosąc spustoszenie w szeregach wroga.

Płonęły miasta, w których wróg błonił się rozpaczliwie przyparty przez nieubłagana, wszechpotężną siłę radziecką go oręza. Wycofując się z miast hitlerowscy barbarzyńcy zostawiali po sobie zgłiszczą zburzonych domów i wspominanie krzywd i łez milionów ludzi.

Prosto z mostu!...

Pan Bąbelek kupuje dom. Pośrednik namawia go do kupna jakiegoś zamieszkałego rudery.

— Czy ten dom nie ma żadnych wad?
— Absolutnie... Są może tylko pewne drobności... A więc od północy ma pan gazownię, od południa fabrykę gumy, od wschodu fabrykę octu, a od zachodu fabrykę kleju...
— Retę!... Taki dom chce mi pan sprzedać?
— Takim zapacham z wszystkich stron?...
— Co to panu szkodzi? To przecie ma równie swoje zalety... Pan zawsze może wieźć z której strony wieje wiatr.

W restauracji gość wzywa nagle kelnera i powiada:

— Panie starszy, Proszę! Zawezwij Pan gościa ratunkowe!
— Dlaczego?... Co się stało?
— Ten befszyk dostał manii wielkości!

Pan Agapić kupił auto. Jest z tego ogromnie dumny i przez cały dzień opowiada znajomym o zaletach swej maszyny.

Pewnego dnia znajomy spotyka go na ulicy i staje zdumiony. Pan Agapić zżalany, zmęczony ciągnie swe nowe auto na sznurze.

— Co się stało?... — pyta znajomy. — Motor się zepsuł?...
— Ależ skąd! Mój motor nigdy się nie zepsuje!
— Zabrakło ci benzyny?...
— Też nie...
— Włóż coś?...
— Zostawiłem w domu prawo jazdy...

Do jednego hoteliku w Grajdolku przybywa gość i pyta:

— Czy są wolne pokoje?
— Owszem... Mamy pokoje dwójkowego rodzaju: — po 50 złotych za noc i po 200 złotych.
— Jaka jest między nimi różnica?
— W pokojach po 200 złotych są pułapki na myszy...

OGŁOSZENIA DROBNE

Kupno - Sprzedaż

SREBRO złom, stare monety kupuje Linkowski, Piotrkowska 129 i 52. 355k

SREBRO każdej ilości — kupujemy Helena Zielińska, Łódź, Grand - Hotel. 267k

SREBRO złom, monety w każdej postaci i ilości oraz zegarki kupuje, Próchnika 17 (Zawadzka) Sklep „Gwarancja”. 344k

SPRZEDAM nowe stoły owalne, tapczany higieniczne, rurekowe i 60% ka polowe, Narutowicza 36.1 24k

SPRZEDAM motocykl „Triumph” 200 cm. stan dobry. Gwiazdowa 6 m. 3 (Karolew). 0072

Załatwienie pracy

ŁÓDZKIE Zakłady Budowy Maszyn Łódź, Przedsiębiorstwa 33 zatrudnia natychmiast 1 księgowego, 1 technika do biura fabrykacji. Zgłoszenia przyjmuje Wydział Personalny. 356k

LEGITYMACYJNE zdjęcia na poczekaniu, — amatorskie szybko, solidnie Stalina 6. 0773

ROZNE

Redaktor Naczelny: E. KRONIEWICZ, tel. 112-60. — Adres Redakcji: Łódź, ul. Piotrkowska 102a, tel. 137-47. — Dział Miejski tel. 129-13. — Sportowy tel. 109-62. — Ogłoszeń Piotrkowska 55, tel. 111-50. — Wydawca: „EXPRESS ILLUSTR.” — Prenum. mies. zł. 120. — Zamawiać i wpłacać: Kolobrat. Łódź. Zwirki 17, PKO Nr VII-1331. D-032508

Rośliny, które żywią się... żabami!

AFRYKA W ŁÓDZI

Podzwrotnikowe okazy flory, sztuczne góry i rzeka, będą atrakcją Ogrodu Botanicznego, jaki powstanie w naszym mieście

Istniejący przy ulicy 11 Listopada i Krzemienieckiej Ogród Botaniczny nie wystarcza na potrzeby tak wielkiego miasta, a zarazem tak rozwijającego się ośrodka nauki — jakim jest Łódź. Toteż w planie 6-letnim przewidziano kapitalną przebudowę tej placówki. Po zakończeniu wszelkich prac będzie ona największym i najpiękniejszym tego rodzaju ośrodkiem w Polsce.

Jak wspaniałym dorobkiem dla naszego miasta jest nowy ogród, niech świadczy fakt, że plany jego, wysłane na „wystawę terenów zielonych” do Londynu, zwróciły uwagę wielu ekspertów zagranicznych, którzy zgodnie określili łódzki Ogród Botaniczny jako „pomysłany na skalę europejską, zarówno pod względem rozmachu jak i piękna”.

Pobiegijmy teraz myślą naprzód i wyobraźmy sobie, jak on wygląda. Olbrzymia brama prowadzi nas na teren ogrodu, który zajmuje przestrzeń ponad 60 hektarów. Już przy wejściu rzuca się w oczy strzelisty budynek, cały pokryty szkłem. To nowa palmiarnia. Wewnątrz niej znajdują się wspaniałe okazy palm, z których nie jedna sięga wysokości kilkunastu metrów. Gdy tylko wejdziesz do środka, z miejsca odczuwamy iscie afrykański żar. Nie dziwnego, palmy potrzebują wysokiej temperatury.

Od budynku tego, na kształt wieloramiennej gwiazdy, rozchodzą się odgałęzienia, również pokryte szkłem. Wiele z nas nigdy w życiu nie widziało podobnych roślin, jakie się tutaj znajdują. Dość powiedzieć, że liczne okazy podzwrotnikowe re-

prezentowane są nawet przez rośliny, odzwiercietlające się owadami i... żabami! „Pawłony podzwrotnikowe” — to prawdziwy raj dla pełnej ciekawości młodzieży.

Po obejrzeniu tych „dziwotagów” zaskniliśmy nagle za pięknymi roślinami, rosnącymi w rodzimych Karpatach i Tatrach. Lecz żeby je oglądać, wcale nie musimy wyjeżdżać w góry. Wystarczy się tylko obejrzeć, by oczom naszym ukazały się dwie olbrzymie sztuczne góry. Na ich zboczach znajdziemy wszystkie okazy naszej górskiej flory.

Zmęczeni „wysokogórska” wycieczką chcielibyśmy orzeźwić się chłodnym podmuchem wionącym od jakiejś rzeki lub jeziora. I to marzenie może się spełnić. Bo oto niedaleko gór bierze początek sztuczna rzeka, która przepływa niemal przez cały ogród. Lecz w pewnym miejscu nagle chowa się pod ziemię. Tutaj bowiem napotyamy olbrzymie koło, pełne różnorodnych roślin, wymagających dużo wilgoci.

Przeszedłszy wreszcie ten kolasty klomb, znowu natkniemy się na rzekę, która rozszerza się coraz bardziej, by w pewnym miejscu rozprzestrzenić się tak dalece, że

w korycie jej zmieści się uroczą, maleńką wyspka. Stwarza ona idealne wprost miejsce wypoczynku.

A odpocząć będzie musiał każdy. Z prostej przyczyny, że niemożliwością jest obejrzeć wszystko w ciągu jednego dnia. Żeby tego dokonać, trzeba przejść aż ponad 40 kilometrów! Tyle bowiem liczą wszystkie drożki i ścieżki Ogrodu Botanicznego. Piękną ramkę dla całości stanowić będą drzewa z wszystkich części świata, które wysadzi się wzdłuż ogrodzenia.

Prace wstępne nad budową tego wspaniałego ogrodu rozpoczną się już na wiosnę. Zmęczona codzienną pracą ludność robotnicza naszego miasta oraz młodzież szkolna i uniwersytecka będzie tutaj mogła spędzić wiele bardzo miłych chwil oraz zdobyć praktyczną wiedzę o wszelkich gatunkach widzianych tylko na ilustracjach roślin. (kl.)

Dokąd dziś pójdziemy

PAŃSTWOWY TEATR WOJSKA POLSKIEGO w Łodzi, ul. Jaracza 27

Dziś o godz. 18.45 „Gody Weselne” — widowisko ludowe w układzie i reżyserii Leona Schillera.

Teatr Lalek „ARLEKIN” ul. Piotrkowska 150 tel. 258-99.

Codziennie prócz poniedziałków o godz. 17-tej „DWA MICHAŁY I ŚWIAT CAŁY” — Franta.

TEATR „MELODRAM”

ul. Traugutta 18 (gmach OKZZ)
Dziś o godz. 19.15 sztuka postępowego pisarza amerykańskiego Arthura Millera p. t. „SYNOWIE”.

PAŃSTWOWY TEATR POWSZECHNY ul. 11 Listopada 21

Codziennie o godz. 19.15, a w niedzielę i święta o godz. 16 i 19.15 komedia M. Batuckiego „Klub Kawalerów”.

TEATR KOMEDII MUZYCZNEJ „LUTNIA” Piotrkowska 243.

Dziś o godz. 19.15 „BARON CYGAŃSKI”

TEATR KAMERALNY DOMU ZOŁNIERZA ul. Daszyńskiego 34.

O godz. 19.15 „Wyspa Pokoju”

Teatr „OSA” Traugutta 1.

(w sali „Sireny”)
Codziennie o godz. 19.30, w niedzielę i święta o 16 i 19.30 komedia muzyczna p. t. „PORWAŃCIE SABINEK” z J. Węgrzynem. Kasa czynna od godz. 10 bez przerwy, tel. 272-70.

UWAGA DZIECI!

Teatr Kukielek E. T. P. D. ul. Nawrot 27, tel. 160-07. Codziennie prócz poniedziałków o godz. 9-tej dla szkół „PINOKIO” w każdą niedzielę i święta o godz. 12-tej „HISTORIA CAŁA O NIERIESKICH MIGDAŁACH” — widowisko otwarte. Kasa czynna od godz. 10-tej rano.

UWAGA DZIECI!

Teatr Lalek „FARMUSZKA” czynny. Niedziele i święta o 12-tej i 14-tej Moniuszki i.a. W programie „SZOPKA POLSKA”

Program radiowy na czwartek

Ciekawsze audycje

12.00 Wiadomości połudn. 12.20 Koncert solistów. 15.30 Śpiewamy piosenki. 16.00 Dziennik popołudniowy 17.45 Poradnik językowy 18.00 Dla każdego coś miłego. 20.00 Dziennik wieczorny. 21.00 Pierścień faraonów. 22.00 Audycja słowno-muz. 23.00 Ostatnie wiadomości.

P. Z. P. B. w ZDUŃSKIEJ WOLI ul. Al. Kościuszki Nr 8

zatrudnią natychmiast

1 głównego
KSIĘGOWEGO-
BILANSISTĘ

Warunki do omówienia. Zgłoszenia przyjmuje Wydział Personalny PZPB w Zduńskiej Woli w godz. 11 — 13.

ZAGINĄŁ pies czar.

ny wilecz wabi się „Ingo”. Odprowadzić za wynagrodzeniem Mostowa 34a.

ZGINĘŁA wileczka młoda. Odprowadzić. Na groda. Kilińskiego 47 m. 37. 0774g

WILCZUR zgonem za dartym ku górze, nadcięte ucho i brak lewego kla zaginał.

Zwrot za wynagrodzeniem. Gdańska 342 tel. 222-50. 23g

SKARB?...!!!

K I N A

ADRIA — „Sen o Miłości”

BALTYK — „Paganini”

BAJKA — „Belita Tańczy”

GDYNIA — „Program Aktualności Kraj. i Zagr. Nr 6”

HEL — „Wilki Morskie”

MUZA — „Cygańska Miłość”

POLONIA — „Express Moskwa - Ocean Spokojny”

PRZEDWIOŚNIE — „Dzwonnik z Notre Dame”

ROBONIK — „Dwaj Panowie F”

ROMA — „Słońce Wschodzi”

REKORD — „Kopeiuszek” godz. 16. niedz. 14

STYLOWY — „Konik Garbusek”

SWIT — „Siostra Lokaja”

TECZA — „Cygański Tabor”

TATRY — „Sępy”

WISLA — „Paganini”

WOLNOŚĆ — „Cygański Tabor”

WŁÓKNIARZ — „Niecierpliwość Serega”

ZACHĘTA — „Siedmin śmiały”

Dzieciom do lat 6-let wstęp do kin wzbroniony

Złóż ofiarę na „Pomoc Zimową”